

Ei saa ka edaspidi eitada, et eestlaste ja muulaste elu käib erineval pool kõrget müüri.

Ja üha rohkem eestlasi just kui avastavad, et see muidu tavaline asjaolu hakkab muutuma nagu neid häirivaks. Selline uus pidevalt piinav ussike kuskilt sügavalt seestpoolt.

Mis kevad ajas ärkvele selle näljaussikese nii magusast ja pikast unest? – Kindlasti, suured muutused globaalses poliitikas ning kõigepealt kõik seotud Venemaaga. Ukraina sündmused osutusid teistele tõsiseks eeskujuks. Küsimus vaid selles, kes ja mida sellest õppetunnist aru saab.

Toimunuga otseparalleele tõmmates kõik jõuavad põhiküsimusele: kellega ikka on meie muulased?

Just siin selgubki, et vastust ei tea. Ning endale mugavate ja selgete põhjenduste kasutamine viib üldse kuskile... metsa! Paistab, et nüüd vajame hoopis eestlaste integratsiooni. Ainult aega ega raha selleks enam kuskilt ei saa.

Mis teha nüüd Berliini seinaga, mille ise püstitasime keset väikest Eestit? Omast suurest

tarkusest kaotanud 23 aastat peab aru saama, et selle lammutamise käigus on suur risk nüüd varemete alla ka ise mattuda.

Et seda vältida, pakun igale soovijale mõned päris lihtsad, aga kahjuks, unustatud aabitsatõed, mille üle tasuks mõelda enne kui selle Berliini seina demonteerimisega peale hakata.

23 aastat järjest kuulnud, kui pahad okupandid, venkud, tiblud jne. nad on, meie muulased ei muutunud tõpradeks. Vaatamata meie mõningate suurteadlaste väidetele. Ning täitsa karistamatu jäänud väidetele. Muulastel on kujunenud sisering, omamoodi ühiskonnaelu, kuhu võõraid ei lasta. Igasugusele dialoogi alustada soovijale esimeseks ja kindlaks tingimuseks on mõiste „Lugupidamine ehk heatahtlikkus” omaks võtmine. Eesti ametlikest käibel olevatest sellele kõige lähedam on „Lojaalsus”. Äkki tundub kuidagi tuttavalt?

Siin peab ka aru saama, mispärast Eesti kodakondsuse saamine ei ole nüüd meie muulastele nii atraktiivne kui varem. Pikaajalise stressi tulemuseks on paljude väärtuste ja seisukohtade ümberhindamine, s.h. ka mõistele „põlgamine” uusrakendamise leidmine. Et inimesest aru saada, peab läbi elama tema mured.

Mis on teinud Venemaa? Teist sorti olendiks mahasurutud muulase silmis – kõigepealt avaldanud kogu maailmale, et võtab tagasi endale rolli, mis kuulub talle vastavalt tema suurusele ja võimetele, ning alustab ajalooliselt adekvaatsest positsioonist. Meeldib kellele või mitte, aga Eesti riik ise tegi Putini inimväärtuste kaitsja sümboliks.

Seega, meie Berliini seina lammutamist silmis pidades, kogu Venemaa vastane retoorika peab olema ümberhinnatud. Seda ei andestata. Sel taustal kõik jutud inforuumist, Savisaare kirumine, Moskva süüdistamine inimhuvide endale haaramises on naeruväärsed. Meie muulased ei ole ammuugi loomakari, nagu mõnele veel paistab.

On veel üks väga oluline asi: **vene haridus Eestis**. Sellega on ülepingutatud väga ohtlikult. Ainus võimalus veel raskete tagajärgedeta olukorrast pääseda, on vene hariduse reformimisest olemasoleval kujul keeldumine ja pragmaatilise lahenduse ellurakendamine. Reaalselt seda läbiviia võib ainsal viisil: kvaliteetne eesti keele õpetamine eesti keele tundide raames ning kõik muud õppeained – emakeeles, vähemalt põhikoolis.

Võib vastu väita: meie võim – teeme, kuidas ise tahame. Jah, võib. Aga ei tasu unustada, et maailm on Eestist palju suurem ja seal arenevad protsessid ei küsi, kuhu ja kuidas neil areneda. Näiteks, Venemaal on arenemas väga huvitav innovatiivne kava „Vene kool välismaal”. Muidugi, kirjas on juttu neljast koolitüübist, aga tegelikud ning juba praegu saavutatud tehnoloogilised võimalused on palju avaramad. Kava üldpõhimõtted on iseenesest niivõrd küllaldased, et mingisugused keelud ei ole võimelised nende levi takistama.

Ja kui ühel päeval kava käivitub täismahus, selle laine katab kõik. Otsustavaks saab sellesse suhtumine. Kui meie haridus lõpetab vene koolidega alatu sõdimise ja leiab tasakaalu oma vene komponendiga, sellest saab kõigile võit. Sel lainel saavad surfata ning jõudu-tarkust saada ja vahetada kõik soovijad, õppekeeltest sõltumata. Aga kui surfata ei taha, siis väiksel ja tuuleveskitega võitlusest jõuetul muud ei jäägi kui põhja minna....

Mina küll Eesti haridusele sellist saatust ei sooviks. Ei soovi Eestile ka Berliini sein lammutamisohvri perspektiivi.

Soovin aga, et vabas Eestis sõnavabadus oleks mitte ainult eesti keeles. Et sinna tasemele jõuaks kartmatult ka meie venekeelne meedia. Ainult siis võib kindlaks veenduda, et meie Berliini sein on tõepoolest lammutatud.

Ohutustehnika seinte lammutamisel

Автор: Ирина Кург

02.11.2014 16:37 - Обновлено 07.02.2015 11:03

Ohutustehnika seinte lammutamisel

Автор: Ирина Кург

02.11.2014 16:37 - Обновлено 07.02.2015 11:03
